

Słowo Życia - czerwiec 2025

do druku: ([pdf - v. czarno-biały](#)) i ([pdf - v. z kolorowym logo](#))

[dzieci \(gen4\)](#)

Te i inne wersje Słów Życia (m.in. wersja MP3, PP i dla młodzieży) znajdują się na stronie: slowozycia.net

„Wy dajcie im je?!” (Łk 9, 13).

Znajdujemy się na ziemi opustoszałej, niedaleko Betsaidy, w Galilei. Jezus mówi do licznie zgromadzonych ludzi o Królestwie Bożym. Mistrz udał się tam wraz z apostołami, aby mogli odpocząć po długiej misji w tym regionie, gdzie nawoływał do nawrócenia, „głosząc Ewangelię i uzdrawiając wszędzie”. Zmęczeni, ale pełni radości [uczniowie] opowiadali o tym, co przeżyli.

Lecz ludzie dowiedziawszy się, gdzie są, przybiegli do nich. Jezus przyjmuje każdego: słucho, przemawia, uzdrawia. Tym razem. Zbliża się wieczór i gód daje o sobie znać. Apostołowie są tym zaniepokojeni i proponują mistrzowi logiczne i realne rozwiązanie: „Roześlij ich do wiosek, aby tam przenocowali i znaleźli pożywienie”. Przecież Jezus już tak wiele dla nich uczynił... Ale on odpowiada:

„Wy dajcie im je?!”.

Są zdumieni. To niemożliwe, bo mają tylko pięć chlebów i dwie ryby dla kilku tysięcy ludzi; w miejscowości Betsaida nie znajdą tyle żywności, ile trzeba, a nie mają pieniędzy, żeby je kupić.

Jezus chce, żeby przejrzeeli. Potrzeby i problemy ludzi poruszają Go i zaczyna działać, żeby je rozwiązać.

Czyni to, zaczynając od tego i wykorzystując to, co jest. To prawda, że mają niewiele, ale on wzywa ich, by stali się narzędziami miłosierdzia Boga, który troszczy się o swoje dzieci. Ojciec interweniuje, ale „potrzebuje” ich udziału.

Cud „wymaga” naszej inicjatywy i naszej wiary, którym potem Bóg pozwala wzrastać.

„Wy dajcie im je?!”.

Wobec niepewności apostołów Jezus bierze na siebie to zadanie, ale prosi ich, aby zrobili swój cząstek, nieważne jak mały. On ich nie lekceważy. Nie rozwiązuje problemu za nich; cud następuje, ale Jezus oczekuje ich udziału i wykorzystuje to wszystko, co mają i co udało się im

zdoby?, a co oddaj? Mu do dyspozycji dla wszystkich. To zak?ada pewn? ofiar? i zaufanie Jezusowi.

Nauczyciel wychodzi od sytuacji, w jakiej si? znajdujemy, aby nauczy? nas, jak wspólnie troszczy? si? o siebie nawzajem. Kiedy stajemy wobec potrzeb innych, nie powinni?my zas?ania? si? wymówkami („to nie nasza sprawa”, „nie mog? nic zrobi?”, „oni musz? sobie radzi? tak jak my wszyscy...”). W spo?ecze?stwie, jakie jest w zamy?le Boga, b?ogos?awionymi s? ci, którzy daj? je?? g?odnym, odziewaj? biednych, odwiedzaj? potrzebuj?cych.

„Wy dajcie im je?!”.

To wydarzenie przywodzi na my?l opisany w ksi?dze Izajasza obraz uczty, przygotowanej przez samego Boga dla wszystkich ludzi, kiedy to „otrze ?zy z ka?dego oblicza” . Jezus ka?e im usi??? w grupach po pi??dziesi?t osób, jak to bywa przy wielkich zgromadzeniach. Jako Syn zachowuje si? jak Ojciec, co podkre?la Jego bosko??.

On sam podaruje wszystko, a? stanie si? dla nas pokarmem w Eucharystii – nowej uczcie wspó?dzielenia.

Kiedy podczas pandemii COVID-19 pojawi?y si? ogromne potrzeby, wspólnota Ruchu Focolari z Barcelony, za po?rednictwem sieci spo?eczno?ciowych, stworzy?a grup?, w której dzielono si? potrzebami, oddaj?c do dyspozycji dobra oraz mo?liwo?ci. Obserwuj?cy to ludzie byli poruszeni, widz?c jak kr??? meble, jedzenie, leki, sprz?t AGD... „Sami niewiele mo?emy zrobi?”, mówili, „ale razem mo?na zrobi? wiele”. Do dzisiaj grupa „Fent família” pomaga, aby – tak jak w pierwszych wspólnotach chrze?cija?skich – nikt nie cierpia? niedostatku.

*Oprac. Silvano Malini
i zespo? Słów Życia*